

تهمت گناهی بزرگتر از غیبت

عضو هیئت علمی پژوهشگاه علوم و فرهنگ اسلامی با بیان اینکه تهمت بدین معنا است که مطلبی را که واقع نشده و حقیقت ندارد را بخواهیم به کسانی نسبت دهیم، تأکید کرد: تهمت گناه بزرگتری از غیبت است.

خبرگزاری مهر: عضو هیئت علمی پژوهشگاه علوم و فرهنگ اسلامی با بیان اینکه تهمت بدین معنا است که مطلبی را که واقع نشده و حقیقت ندارد را بخواهیم به کسانی نسبت دهیم، تأکید کرد: تهمت گناه بزرگتری از غیبت است.

حجت الاسلام والمسلمین احمد رضا یزدانی مقدم در گفتگو با خبرنگار مهر، با اشاره به اینکه شرایط حساس کنونی، آینده و تاریخ کشور را می‌سازد، تأکید کرد: لازم است که از حوادث سیاسی و اجتماعی که در طی این سالها هزینه‌های سنگینی برای مردم داشته است عبرت گرفته شود.

وی با تأکید بر اینکه نباید به دنبال تخریب و حذف یک جریان ولو جریان و گروه مخالف بود، گفت: باید نوع تفکرات، اندیشه و نهاد و ساختارها را اصلاح کنیم که امکان تکرار اشتباهات کاهش یابد نه اینکه به دنبال حذف و تخریب یکدیگر باشیم.

مدیر گروه فلسفه سیاسی پژوهشگاه علوم و فرهنگ اسلامی با اشاره به آیه 144 سوره آل عمران اظهار داشت: پس از حادثه‌ای که در جنگ احد رخ داد و در آن جمعی از مسلمانان تخلف کرده و اقدام به جمع آوری غنیمت کردند و وظیفه‌ای را که پیامبر(ص) برای آنان قرار داده بود را ترک کردند، صحنه جنگ به نفع کفار برگشت و همان موقع گفته شد که محمد(ص) در جنگ کشته شده است.

وی ادامه داد: با اعلام این خبر برخی از مسلمانان روحیه خود را از دست دادند و پا به فرار گذاشتند که در آیه 144 آل عمران آمده که پیامبر تنها یک پیامبر است و اگر بمیرد یا کشته شود شما نباید به گذشته خود و دوران جاهلیت بازگردید.

حجت الاسلام یزدانی مقدم با توجه به این ماجرا و آیه 144 آل عمران عنوان کرد: منظور از این مطلب در این آیه از قرآن کریم این است که اگر یک شخصیت اسلامی و حتی پیامبر(ص) کشته شود کسانی که اعتقاد به رسالت پیامبر(ص) و دعوت ایشان دارند دلیل ندارد که با رفتن وی همه چیز را فراموش کرده و به عصر جاهلیت خویش بازگردند.

وی ادامه داد: این نشان می‌دهد که بود یا نبود مسئولان تعیین کننده مسیر نیست بلکه این راه و آرمانها است که باید در بود و نبود اشخاص مورد توجه باشد و پیگیری شود.

این استاد حوزه و دانشگاه در ادامه به آیه 19 سوره نور و مسائلی که مربوط به رواج گناهان در جامعه است، اشاره داشت و گفت: در این آیه آمده است کسانی که دوست دارند گناهان را بین مومنین رواج دهند برای آنان عذاب دردناکی در دنیا و آخرت خواهد داشت.

اشاعه دادن یک خطا گناهش کمتر از اقدام صورت گرفته نیست

وی افزود: امام صادق(ع) درباره این آیه فرمودند کسانی که گناهی را در جامعه رواج می‌دهند به این شکل عمل می‌کنند که گناهی را که دیده یا شنیده‌اند را بازگو می‌کنند تا به این ترتیب قبح آن ریخته و گناه در جامعه رواج پیدا کند.

عضو هیئت علمی پژوهشگاه علوم و اندیشه سیاسی پژوهشگاه علوم و فرهنگ اسلامی با تأکید بر اینکه اگر گناه و یا خطایی واقع شده نباید آن را اشاعه داد، بیان کرد: اشاعه دادن یک گناه و خطا معلوم نیست گناهش کمتر از اقدام صورت گرفته باشد.

وی در ادامه به دومفهوم غیبت و تهمت اشاره داشت و بیان کرد: غیبت به این معنا است که مطلب واقعی که رخ داده را برای دیگران بازگو کنیم و تهمت بدین معنا است که مطلبی را که واقع نشده و حقیقت ندارد را بخواهیم به کسانی نسبت دهیم، بنابراین تهمت گناه بزرگتری از غیبت است.

یزدانی مقدم با اشاره به حضور خود در جلسات درس آیت الله فاضل لنکرانی عنوان داشت: آیت الله فاضل در جلسات درس خود

تاکید داشتند نوعی از غیبت وجود دارد که گناه کبیره بوده و مانند خوردن گوشت برادر مومن است اما غیبت‌هایی نیز وجود دارد که خاص بوده و عقوبت آن شدیدتر از غیبت‌های معمولی است.

مردم همواره پشتیبان نظام بوده‌اند

وی در ادامه با اشاره به پایبندی مردم به انقلاب در تمامی صحنه‌ها ابراز داشت: این مطلب بسیار روشن است که مردم ما در تمامی مواقع پشتیبان نظام بوده‌اند که این یکی از معمولی‌ترین رفتارهای مردم است و حتی برخی از حوادث نیز در تصمیم و اراده مردم خللی ایجاد نکرده است.

مدیر گروه فلسفه سیاسی پژوهشگاه علوم و فرهنگ اسلامی ادامه داد: با توجه به این شرایط و حمایت کامل مردم از نظام اسلامی باید این پرسش را مطرح کرد که چه اتفاقی رخ داده و چه شرایطی ایجاد شده که برخی از اشخاص از خود رفتارهای غیر اخلاقی نشان داده و حتی جرم مشهود از خود نشان می‌دهند.

اگر با انجام یک بد اخلاقی شاهد ماندگاری آن فرد در جامعه بودیم، مراکز فرهنگی و علمی باید تجدید نظر کنند

وی با تأکید بر اینکه رفتار برخی از افراد به نظر اینگونه می‌رسد که مسئله تنها یک مسئله اخلاقی نیست بلکه فراتر از این حرفها است، گفت: ما باید نگاهی به ساختار فرهنگی و اجتماعی خود داشته باشیم و به این مسئله توجه کنیم که آیا این ساختارها امکان و اجازه رفتارهای غیر اخلاقی را می‌دهد یا نه؟

حجت الاسلام یزدانی مقدم ادامه داد: اگر ساختار فرهنگی و اجتماعی ما این اجازه را ندهد قطعاً کسی که رفتارهای غیر اخلاقی از خود نشان دهد آنچنان منفور می‌شود که خود مجبور خواهد شد از صحنه خارج شود.

وی ادامه داد: اگر این چنین باشد معلوم است که مراکز علمی و فرهنگی ما به خوبی توانسته‌اند آگاهی و دانش لازم را در میان مردم نهادینه کنند تا مردم به خوبی بتوانند قدرت تشخیص و ارزیابی را داشته باشند.

عضو هیئت علمی پژوهشگاه علوم و اندیشه سیاسی پژوهشگاه علوم و فرهنگ اسلامی تأکید کرد: اگر ما با انجام یک بد اخلاقی شاهد ماندگار آن فرد در جامعه و عدم خروج وی از صحنه بودیم این نشان دهنده این مطلب است که مراکز فرهنگی و علمی باید به دنبال آسیب شناسی‌های لازم باشند و در مسائل خود تجدید نظر کنند.